

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2022-0096
(mr. E.L.A. van Emden, voorzitter, mr. A.W.H. Vink, drs. J.W. Janse, leden en
mr. B.C. Donker, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 23 juli 2015
Ingediend door : De consument
Tegen : AEGON Spaarkas N.V., gevestigd te Leeuwarden, verder te noemen de verzekeraar
Datum uitspraak : 11 februari 2022
Aard uitspraak : Niet-bindend advies
Uitkomst : Vordering afgewezen

Samenvatting

De consument heeft een compensatie van de verzekeraar ontvangen op basis van de Regeling Spaarbeleg 2014. Deze verschilt van de compensatie die zijn broer en zusters hebben ontvangen op basis van de afspraken die de verzekeraar naar aanleiding van het arrest van de Hoge Raad in 2013 met de Stichting Koersplandewegkwijt (hierna: “de stichting”) heeft gemaakt. De consument is het hier niet mee eens. Hij meent dat hem een zelfde vergoeding toekomt als de vergoeding die is toegekend aan de deelnemers van de stichting. De commissie oordeelt dat de vordering van de consument een wettelijke of contractuele basis ontbeert. De consument is niet aangesloten bij de stichting en kan dan ook geen rechten ontleen aan de afspraken die zijn gemaakt tussen de verzekeraar en de stichting naar aanleiding van het arrest van de Hoge Raad. Dit geldt eveneens voor de daarbij toegekende rentevergoeding. De vorderingen van de consument wordt afgewezen.

I. De procedure

I.1 De commissie beslist op basis van Reglement Ombudsman en Geschillencommissie Financiële Dienstverlening dat geldig was tot 1 april 2017 en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om:

- de klachtuiting met bijlagen van de consument;
- het verweerschrift van de verzekeraar;
- de repliek van de consument;
- de dupliek van de verzekeraar.

Toelichting procesverloop

I.2 Na repliek is de behandeling van de klacht aangehouden. De Commissie van Beroep (CvB) heeft vervolgens een aantal uitspraken gedaan in min of meer vergelijkbare zaken over beleggingsverzekeringen. Partijen zijn in de gelegenheid gesteld om te reageren op vijf uitspraken van de CvB die de commissie richtinggevend acht voor de beoordeling van klachten over beleggingsverzekeringen.

Deze uitspraken zijn bekend en terug te vinden als: CvB 2017-023A, CvB 2017-035, CvB 2017-036, CvB 2017-043 en CvB 2018-019. Partijen hebben geen inhoudelijke reactie ingediend.

- 1.3 Partijen zijn opgeroepen voor een hoorzitting op 7 september 2021. Deze zitting heeft niet tot een oplossing van het geschil geleid, waarna de schriftelijke fase is afgerond.
- 1.4 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak opnieuw mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.
- 1.5 De consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar niet aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

- 2.1 De vader van de consument heeft in 1991 voor ieder van zijn kinderen een zogenaamd KoersPlan bij de verzekeraar afgesloten. Deze beleggingsverzekeringen zijn begin 2004 geëxpireerd. De consument heeft op dat moment de uitkering uit de voor hem afgesloten verzekering ontvangen.
- 2.2 In 2013 heeft de Hoge Raad uitspraak gedaan in een zaak die de Stichting KoersPlan-dewegkwijt (hierna: de stichting) over het KoersPlan tegen de verzekeraar had aangespannen.¹ Naar aanleiding van deze uitspraak hebben de stichting en de verzekeraar een regeling getroffen. De consument was bij deze stichting niet aangesloten.
- 2.3 In 2015 heeft de consument zich bij de verzekeraar aangemeld voor de Regeling Spaarbeleg 2014. Per brief van 3 maart 2015 heeft de verzekeraar de aanmelding bevestigd. De verzekeraar heeft de consument per brief van 3 juni 2015 geïnformeerd dat hij op basis van de regeling in aanmerking komt voor een compensatie van € 1.456,21.
- 2.4 Na de brief van 3 juni 2015 heeft de consument telefonisch contact met de verzekeraar opgenomen over de berekening van de compensatie. De verzekeraar heeft hierop per brief van 19 juni 2015 gereageerd, waarna de consument per brief van 26 juni 2015 bezwaar heeft gemaakt tegen de hoogte van de aan hem toegekende compensatie.
- 2.5 Op 1 juli 2015 heeft de verzekeraar het compensatiebedrag aan de consument overgemaakt. Het bezwaar van de consument heeft de verzekeraar per brief van 7 juli 2015 afgewezen.

¹ Zie de uitspraak van de Hoge Raad van 14 juni 2013 (ECLI:NL:HR:2013:BZ3749)

Vervolgens heeft er nog correspondentie tussen partijen plaatsgevonden, waarna de consument zijn klacht bij Kifid heeft ingediend.

De klacht en vordering

2.6 De consument klaagt erover dat de verzekeraar ten onrechte een onderscheid heeft gemaakt bij de compensatie van certificaathouders die lid zijn van de stichting en van certificaathouders die geen lid zijn van de stichting. Ook stelt hij dat er bij de ontvangen compensatie op basis van de Regeling Spaarbeleg 2014 ten onrechte geen rente wordt vergoed. De consument heeft hierdoor minder compensatie ontvangen dan zijn broer en zusters die wel lid waren van de stichting. De consument voert aan dat de uitspraak van de Hoge Raad voor iedereen geldt. De consument vordert van de verzekeraar eenzelfde vergoeding als de verzekeraar heeft afgesproken met de stichting en zoals aan zijn broer en zusters die lid waren van de stichting is uitgekeerd. Hij vordert in dat verband een aanvullende vergoeding van € 2.000,-, dan wel een vergoeding wegens gedeerde rente over het aan hem in 2015 op basis van de Regeling Spaarbeleg 2014 toegekende bedrag van € 1.456,21.

Het verweer

2.7 De verzekeraar heeft, samengevat, de volgende verweren gevoerd:

- Het op 14 juni 2013 door de Hoge Raad gewezen arrest heeft uitsluitend betrekking op de aangeslotenen van de stichting. De verzekeraar heeft het arrest dan ook uitgevoerd voor de bij de stichting aangesloten klanten, waar de consument geen deel van uitmaakte. De consument kan aan het arrest van de Hoge Raad en aan de daarvoor gewezen uitspraken dan ook geen rechten ontleen.
- Op basis van bovengenoemd arrest rustte op de verzekeraar niet de verplichting de KoersPlan overeenkomst van de consument te herberekenen.
- De Regeling Spaarbeleg 2014 is een eenzijdig onverplicht aanbod van de verzekeraar. Deze regeling is tot stand gekomen na intensief overleg met de stichting. Omdat de verzekeraar zelf heeft besloten om de premie voor de overlijdensrisico te verlagen, vergoedt de verzekeraar geen rente.

3. De beoordeling

3.1 Deze klachten van de consument en de daarmee verband houdende vorderingen slagen niet. De afspraken tussen de stichting en de verzekeraar waarop de consument zijn vorderingen baseert zijn tot stand gekomen naar aanleiding van het arrest van de Hoge Raad in de zaak van de stichting tegen de verzekeraar. In dat arrest is - kort gezegd - vastgesteld dat de verzekeraar jegens aangeslotenen bij de stichting verplicht was de premie voor de in het KoersPlan opgenomen overlijdensrisicodekking te verlagen en de poliswaarde te herrekenen voor de bij de voornoemde stichting aangesloten deelnemers.

Op basis van dat uitgangspunt heeft de verzekeraar met de stichting afspraken gemaakt, waarbij in verband met de inhoud van het arrest ook een rentevergoeding over de te betalen compensatie is overeengekomen. Nu de consument niet is aangesloten bij de stichting kan hij geen aanspraken ontlenen aan deze met de stichting in verband met de uitvoering van het arrest van de Hoge Raad gemaakte afspraken.

- 3.2 De verzekeraar heeft vervolgens uit eigener beweging de mogelijkheden voor compensatie onderzocht met betrekking tot KoersPlan polishouders die niet bij de stichting waren aangesloten en die dit KoersPlan in de periode 1989-1998 hadden afgesloten. Na overleg met de stichting heeft de verzekeraar de Regeling Spaarbeleg 2014 in het leven geroepen. Deze regeling berust niet op een wettelijke of contractuele verplichting van de verzekeraar, maar is een eenzijdig aanbod van de verzekeraar aan de consument. Daarmee heeft de verzekeraar dus onverplicht besloten om - voor zover daartoe aanleiding bestond - ook voor niet bij de stichting aangesloten polishouders de in rekening gebrachte premies voor de overlijdensrisicoverzekering aan te passen. Op basis van een zogeheten “redelijke premienorm” heeft de verzekeraar de consument eenzijdig een bedrag van € 1.456,21 als compensatie aangeboden. De Regeling Spaarbeleg 2014 voorziet anders dan de met de stichting naar aanleiding van de uitspraak van de Hoge Raad gemaakte afspraken, niet in een rentevergoeding over de aangeboden compensatie. Dit betekent dat de consument aan de Regeling Spaarbeleg 2014 geen aanspraak op vergoeding van rente over de aangeboden compensatie kan ontlenen.
- 3.3 Voor zover de consument ter zitting heeft willen betogen dat hij op grond van de redelijkheid en billijkheid recht heeft op een rentevergoeding oordeelt de commissie als volgt. De enkele omstandigheid dat de consument meent dat het redelijk en billijk zou zijn dat de verzekeraar hem een beter aanbod doet dan hij met de Regeling Spaarbeleg 2014 heeft willen doen, kan niet meebrengen dat de verzekeraar daartoe ook gehouden is. De omstandigheid dat de broer en zusters van de consument wel een hogere vergoeding hebben ontvangen vindt zijn rechtvaardiging in het feit dat zij zich hebben aangesloten bij de stichting. Dat de verzekeraar met de uitbetaling van de aangeboden compensatie in verzuim zou zijn geraakt is gesteld noch gebleken zodat ook op grond van de wet geen aanspraak op (wettelijke) rente bestaat. Bij deze stand van zaken bestaat voor de verzekeraar een wettelijke noch een contractuele verplichting om aan de consument een rentevergoeding over de eenzijdig aangeboden compensatie te betalen. De commissie zal deze vordering afwijzen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 46 van het reglement.